

ци убихъ Лва Арменина и на нѣгово мѣсто поставихъ Михаила II Балба. И тоя новъ Императоръ потвърди мира съ Българы-ты и спріятели ся съ Българекыа царь; затова въ 822 г. когато Өома завлада еднѣ чясть отъ Имперіѣ-тѣ въ Малѣ Азіѣ и провъзгласи ся за царь, а послѣ нападна и на Цариградъ съ намѣреніе да го прѣвземе, тогасъ Мортагонъ отиде на помощь Императору. Өома, като видѣ, че иде Българска войска отгорѣ му, остави столицѣ-тѣ, коѣ-то държеше въ обсадѣ и обърна ся върху Българы-ты. Нѣ и тѣи безъ да губятъ врѣмя, нападнѣхъ немыслостиво на Өомовѣ-тѣ войскѣ, та избиха повече отъ половинѣ-тѣ, а остала-та ся разбѣга по горы-ты. Въ тоя бой Мортагонъ зе много робы, награби ся съ много военны работы и отнесе ги въ земѣ-тѣ си. Өома понеже неможяше вече съ малко-то си войскѣ да бѣхте Цареградскы-ты стѣны, потегли ся на назадъ; нѣ въ врѣмя на връщане-то му, Михаилъ нападна отгорѣ му, та го улови и наказа съ люта смъртъ.

Въ Мортагоново врѣмя най-важно събытіе сѣ былы сношенія - та на Българско-то царство съ Франкско-то, когато Българе-ти сѣ искали да завладѣють три славянскы племена: Бодрици, Тимочяни и Кучяни, които сѣ ся намирали между рѣкы Тимокъ и Дунавъ. Въ това врѣмя (824 г.) тѣхный князь *Борна* искалъ помощь отъ Франкскыа царь Лудовикъ Благочестивый; нѣ той непріѣлъ прошеніе-то му особно за това, защото имало въ Ахенъ Българскы посланници, проводени за да свържятъ пріѣ-